



# СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Чернігівській області

Слідчий відділ

вул. Шевченка, 28, м. Чернігів, 14013, тел./факс (04622) 3-05-69, тел. (0462) 65-52-90  
www.ssu.gov.ua e-mail: slid\_chg@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001757

№ \_\_\_\_\_

На № \_\_\_\_\_

від \_\_\_\_\_

## ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

м. Чернігів

«09» квітня 2026 року

Слідчий у кримінальному провадженні – слідчий слідчого відділу Управління СБ України в Чернігівській області старший лейтенант юстиції Борзди́ко Володи́мир Ігорович, розглянувши матеріали кримінального провадження, відомості щодо якого внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22025270000000088 від 12.05.2025, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

### ПОВІДОМИВ:

громадянина Російської Федерації  
Рустамову Рустаму Вячеславовичу (рос. Рустамову Рустаму Вячеславовичу), 21.02.2001 року народження, уродженець с. Баршамай Кайтагського р-ну республіки Дагестан Російської Федерації, зареєстрований за адресою: РФ, м. Красноярськ, вул. Маєрчака, буд. 1, кв. 5, військовослужбовець 35 окремої мотострілецької бригади 41 загальновійськової армії Центрального військового округу Збройних Сил Російської Федерації (військова частина 41659),

про те, що він підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням та іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачений міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України на момент вчинення кримінального правопорушення).

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – РФ) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02 березня 2022 року «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно з положеннями ст. 27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – ЖК IV), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь і, зокрема, захисту від згвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Статтею 29 ЖК IV передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Відповідно до ст. ст. 31-33 ЖК IV забороняється, зокрема: жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей, а також заборонено пограбування.

Статтею 147 ЖК IV передбачено, що серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема нелюдяне поведження та привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Згідно з положеннями ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Згідно з положеннями ч. 2 ст. 51 ДП І цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 ДП І, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Також ч. 1 ст. 76 ДП І передбачено, що жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від згвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань.

Крім того, відповідно до ст. 8(2)(а)(ii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду (далі – РС МКС) нелюдське поведження, та ст. 8(2)(b)(xiii) РС МКС захоплення майна, є воєнними злочинами.

Збройне захоплення с. Лукашівка Чернігівської області відбулося у ході здійснення повномасштабного вторгнення РФ в Україну, та з 09 березня 2022 року територія населеного пункту перейшла під контроль військовослужбовців ЗС РФ.

Громадяни РФ Рустамов Рустам В'ячеславович, 21.02.2001 року народження, військовослужбовець 35 окремої мотострілецької бригади 41 загальновійськової армії Центрального військового округу ЗС РФ (військова частина 41659) та Коркін Олександр Ігорович, 22.04.1989 р.н., військовослужбовець 74 окремої мотострілецької бригади 41 загальновійськової армії Центрального військового округу ЗС РФ (військова частина 21005), у лютому-березні 2022 року перебували на території Чернігівського району Чернігівської області, тобто брали участь у вторгненні на територію України у складі російських окупаційних військ та усвідомлювали свою участь у збройному конфлікті.

Так, 25 березня 2022 року, близько 18 години (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений) Рустамов Р.В., Коркін О.І. та п'ять невстановлених на даний час військовослужбовців ЗС РФ, перебуваючи в тимчасово зайнятому ЗС РФ с. Лукашівка Чернігівського району Чернігівської області, зайшли на територію приватного господарства, яке розташоване по вул. , буд. , яке не є військовим об'єктом, де у приміщенні будинку виявили ,

та

, які на момент події у складі Збройних Сил України (далі – ЗСУ) чи інших військових формувань України не перебували, жодної зброї не мали, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувалися і були одягнені у цивільний одяг.

Рустамов Р.В., Коркін О.І. та інші п'ять невстановлених на даний час військовослужбовців ЗС РФ розпочали обшук зазначеного вище будинку, при цьому Рустамов Р.В. та Коркін О.І. залишились в кімнаті разом з цивільними особами, а інші п'ять військовослужбовців ЗС РФ проводили обшук в інших кімнатах.

Під час обшуку військовослужбовцями ЗС РФ виявлено бушлат та штани військового зразку, після чого Коркін О.І., діючи умисно, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, а також те, що перед ним цивільні особи, які не мають можливості чинити опір, використовуючи явно неспівмірний привід, висловив погрози вбивством та здійснив неконтрольовані постріли з

автоматичної вогнепальної зброї невстановленого зразка в приміщенні кімнати, що потерпіла \_\_\_\_\_ сприйняла як реальну загрозу її життю, тобто вчинив жорстоке поводження з цивільною особою у формі нелюдського поводження.

У цей час, Рустамов Р.В. знайшов в кімнаті наручний електронний годинник «Amazfit» «Lava Grey», вартістю 3 455 грн. 36 коп., що належить \_\_\_\_\_, після чого, діючи умисно, у порушення ст. ст. 33, 147 ЖК IV, заволодів зазначеним наручним годинником, тобто вчинив привласнення майна, яке не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Одразу після цього, Рустамов Р.В., продовжуючи злочинну діяльність, діючи умисно, за попередньою змовою з Коркіним О.І., у порушення вимог ст. ст. 27 (2), 29, 31, 32, 147 ЖК IV та ст. ст. 48, 51, 75 ДП I, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, користуючись своєю фізичною перевагою, висловлював погрози вбивством \_\_\_\_\_, а Коркін О.І. також приставив лезо ножа до шиї потерпілої та примусив її стати перед ним на коліна, при цьому наніс потерпілій не менше п'яти ударів прикладом автоматичної вогнепальної зброї невстановленого зразка в область грудей, підборіддя та спини, чим спричинили їй сильний фізичний біль та моральні страждання, тобто нелюдське поводження.

Після зазначених подій Рустамов Р.В. та Коркін О.І. залишили будинок.

Таким чином, військовослужбовець ЗС РФ Рустамов Р.В., діючи за попередньою змовою з Коркіним О.І., в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням, а саме нелюдське поводження стосовно цивільної особи \_\_\_\_\_, що виразилось у спричиненні фізичного болю, психологічному насильстві шляхом погрози умисним вбивством, а також вчинив інше порушення законів і звичаїв війни, що передбачене міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме привласнення майна \_\_\_\_\_, яке не виправдане воєнною необхідністю, чим порушив вимоги ст. ст. 27 (2), 29, 31, 32, 33, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст. ст. 48, 51, 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року.

З огляду на викладене, Рустамов Р.В. обгрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільними населенням та іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачений міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченому ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України станом на момент вчинення кримінального правопорушення).

Слідчий у кримінальному провадженні –  
слідчий слідчого відділу

Управління СБ України в Чернігівській області  
старший лейтенант юстиції

Володимир БОРЗДИКО

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –  
прокурор відділу

Чернігівської обласної прокуратури

« 03 » \_\_\_\_\_ 2026 року

Максим АКУЛІН

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом. Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

**Про повідомлення підозри повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.**


Підозрюваний \_\_\_\_\_ Рустамов Р.В.  
« \_\_\_\_ » годин « \_\_\_\_ » хвилин « \_\_\_\_ » \_\_\_\_\_ 2026 року

Захисник \_\_\_\_\_ ( \_\_\_\_\_ )  
« \_\_\_\_ » годин « \_\_\_\_ » хвилин « \_\_\_\_ » \_\_\_\_\_ 2026 року

Письмове повідомлення про підозру вручив,  
права роз'яснив та вручив:

Слідчий у кримінальному провадженні –  
слідчий слідчого відділу

Управління СБ України в Чернігівській області  
старший лейтенант юстиції



**Володимир БОРЗДИКО**